

COMENTARIS DE LA PARAULA

1 juliol 2008 Dimarts XIII Am 3, 1-8; 4, 11-12

Amós ens ve a dir que si som capaços d'entendre el significat de les coses que es produeixen a la naturalesa, també hauríem de ser capaços de comprendre quan un profeta parla en nom de Déu. I acaba: «Prepara't amb el teu Déu». Estigues ben segur que ara estàs davant Déu. Com t'hi has preparat?

Senyor, que la teva presència no m'aclapari, sinó que m'alliberi.

2 juliol 2008 Dimecres XIII Am 5, 14-15, 21-24

El que va dir Déu per boca del profeta Amós al poble d'Israel, avui també ens ho pot dir a nosaltres; fixem-nos amb el que diu al final de la lectura d'avui: «Jo voldria veure la justícia corrent a dolls com un rierol i que la bondat es convertís en un riu inestroncable». Què et sembla que li podríem respondre? En què se sembla la meva justícia, amb la justícia de Déu, la meva bondat amb la de Déu?

Senyor, desitjo viure honradament i veure la teva salvació.

3 juliol 2008 Dijous St. Tomàs, apòstol Ef 2, 19-22

En aquest festa de l'apòstol St. Tomàs és bo que tinguem ben present el text de la carta als cristians d'Efes: «Formeu un edifici construït sobre el fonament dels apòstols i profetes, que té el mateix Jesús per pedra angular». No existeix cap edifici segur sense fonaments ni pedra angular: no es pot renunciar o prescindir de res. En els fonaments de la teva fe, creus que hi són presents els apòstols i els profetes? Com?

Senyor, fes-me veure quins són els fonaments de la meva fe.

4 juliol 2008 Divendres XIII Am 8, 4-6.9-12

Amós denuncia l'ambició tramposa dels rics: «Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre». ¿No et sembla que avui això encara es fa, i que tractem els països pobres d'aquesta manera? Te'n sents responsable? Els governants que has votat actuen d'alguna manera així? Aleshores també, d'alguna manera, tu n'ets responsable.

Senyor, que no em desentengui com Caïn de la sang del meu germà Abel.

5 juliol 2008 Dissabte XIII Am 9, 11-15

El missatge que ens ofereix l'Església del profeta Amós contrasta amb el dels darrers dies. És l'altra cara de la moneda; així la lectura d'avui comença: «Diu el Senyor: "Aquell dia reconstruiré la casa de David... En repararé els esvorancs, n'aixecaré les ruïnes..."». Com consideres que hem de mirar la realitat que ens envolta, amb optimisme o amb pessimisme? T'ho dic, sincerament, a mi em sembla que cap d'aquestes dues maneres. Cal mirar amb esperança, fruit de la conversió.

Senyor, que hi vegi.

6 juliol 2008 Diumenge XIV Za 9, 9-10; 13, 1

Quan mirem desfilades militars de governs poderosos o dels que pretenen ser-ho, sempre es veuen amb la necessitat de fer ostentació de la seva capacitat bèl·lica, ensenyant allò que podria semblar més agressiu i perillós per fer por a l'hipotètic contrari. En canvi, el que ens parla el text de Zacaries, és ben bé el contrari; subratlla les formes pobres i devaluades. Per una banda remarca la importància del llinatge: «El teu rei fa la seva entrada.» Però els elements que llueix no tenen cap valor, ni categoria: «muntat humilment en un ase.» Més encara, no vol utilitzar el que avui en diríem armes dissuassives: «Bandejarà... els carros de guerra, allunyarà els cavalls i els arcs dels guerrers.» Aquest és el nostre model, però, per què tantes vegades tenim necessitat de fer-nos notar amb l'ostentació de poder i de prestigi?

Senyor, que entengui bé en què consisteix la teva potència.

7 juliol 2008 Dilluns XIV Os 2, 16.17b-18.21-22

Només la tendresa de Déu és capaç de respondre a la infidelitat del poble creient amb les paraules que ens transmet el profeta Osees: «Jo la convenceré i la conduiré al desert i li parlaré amorosament...» A cau d'orella Déu et parla d'aquesta manera quan ets conscient de la teva infidelitat. No el sents? Potser és que encara tens massa soroll d'ocupacions en el teu cor.

Senyor, que hi senti.

8 juliol 2008 Dimarts XIV Os 8, 4-7.11-13

Osees denuncia que de la fe en Déu s'ha passat als ídols: «Del seu or i de la seva plata se n'han fet ídols...» Pot ser que no t'hi sentis al·ludit; però revisa't que no sigui que, per tenir or i plata, diners, possessions, etc. el teu cor estigui especialment ocupat o preocupat, i no n'estigui tant per la llei de l'amor de Déu. Potser ets més idòlatra que no et penses. Senyor, que l'obra de les meves mans no em faci objecte de domini sobre els altres i esclau de mi mateix.

9 juliol 2008 Dimecres XIV Os 10, 1-3.7-8.12

Nosaltres que no vivim en un país pobre, ens pot passar com a Israel que: «...és un cep exuberant, que dona molt de fruit. Com més abunda el seu fruit, més altars té, com més prospera el país, més pilars consagra. Ha perdut l'enteniment...». Així parla el profeta avui. ¿Vius dispers per causa de molts "interessos"? El profeta també et diu avui: « És una hora propícia per a consultar... el Senyor, que us anunciarà la felicitat».

Senyor, que sempre us tingui present.

10 juliol 2008 Dijous XIV Os 11, 1-4.8c-9

La imatge que ens proposa el profeta és la del pare que s'apropa per corregir el seu fill, i procura fer-ho amb cura i tendresa, però el fill se n'allunya. Això li dol. Ho diu així: «Tinc el cor trasbalsat dintre meu, tinc inflamades les entranyes». Fins aquí transmet uns sentiments ben humans que ens el fa proper i comprensible. Però si ens quedéssim aquí tindríem una visió de Déu parcial. El profeta ens anuncia l'amor omnipotent de Déu quan diu: «No satisfaré el meu enuig, no tornaré a devastar..., perquè jo sóc Déu, i no un home, sóc el Sant present dintre teu.» Tu tens aquesta visió de Déu? Intentes de viure com ens ensenya l'amor de Déu?

Senyor, que sàpiga acollir la teva santedat dintre meu

11 juliol 2008 Divendres St. Benet Pr 2, 1-9

El llibre dels Proverbis hi llegim avui: «És el Senyor qui dona saviesa; el coneixement i la intel·ligència...». Sant Benet ho va obtenir de Déu. Per què ni li ho demanes? Què esperes per fer-ho?

12 juliol 2008 Dissabte XIV Is 6, 1-8

Isaïes amb imatges grandiloqüents, fantàstiques i a la vegada simbòliques, ens explica la seva experiència de sentir-se a la presència de Déu. I davant la pregunta que fa el Senyor: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?». No dubte d'oferir-se: «Aquí em teniu: envieu-m'hi». Ets conscient que ara estàs a la presència del Senyor? Què li respons?

Senyor, purifica'm, que la meva resposta sigui neta, transparent.

Aquesta pregària pot ser com una música de fons durant tot el dia.

13 juliol 2008 Diumenge XV Is 55, 10-11

Una de les constants que trobem en l'acció de Déu entre els homes, és que mai és eixorca; avui ens ho canta Isaïes quan diu: « la paraula que surt dels meus llavis, no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

Senyor, aquí teniu la meva persona, planteu-hi la vostra paraula, fecundeu el meu cor perquè doni els fruits que espereu.

14 juliol 2008 Dilluns XV Is 1, 10-17

«Quan esteneu les mans per pregar, aparto els ulls... perquè teniu les mans tacades de sang... Traieu-me de davant els ulls tot el mal que feu... Sigueu justos». Isaïes amb aquestes darreres paraules ens ha proclamat tot un programa de vida. ¿Què fas per treure't el mal i ser just?

Senyor, jo sóc conscient de tenir les mans tacades de sang, però visc en una societat que ens les embrutem de sang; que sigui lúcid i valent per lluitar contra el mal.

15 juliol 2008 Dimarts XV Is 7, 1-9

En temps d'Acaz arriben notícies a la cort d'un atac a Jerusalem, la ciutat santa. El relat d'avui ens diu que: «El cor del rei i de tot el poble s'estremí». El profeta Isaïes és enviat al rei per tranquil·litzar-lo, però el missatge acaba amb un avís: «Si vosaltres no teniu fe, no us mantindreu». Quan reps una mala notícia sobre qüestions de l'Església o de la fe, tens present aquest avís del profeta?

Senyor, que tingui present que ets el Senyor de la història, de la meva i la de tots.

16 juliol 2008 Dimecres XV Is 10, 5-7.13-16

Els assiris, diu el Senyor: «Són la vara amb què jo pego, el bastó amb què jo castigo». Però el rei dels assiris pensa: «Tot això és obra de la meva força, fruit de la meva destresa, de la meva intel·ligència». Per què ens ufanem tan sovint dels nostres èxits quan, som el que som, gràcies a Déu?

Senyor, que sàpiga reconèixer en mi l'obra de les teves mans.

17 juliol 2008 Dijous XV Is 26, 7-9.16-19

Amb Isaïes podem dir: «Senyor, estem atents al camí de la vostra llei, ens delim únicament pel vostre nom i pel vostre record. De nit us desitjo amb tota l'ànima, em deleixo per vós del fons del cor».

Només cal tenir present el que diu St. Benet: que el que pronuncien els teus llavis, el teu cor procuri de viure-ho.

18 juliol 2008 Divendres XV Is 38, 1-6.21 – 22, 7-8

Quan Isaïes anuncia a Ezequies la fi dels seus dies, aquest prega així: «Ah, Senyor, recordeu que m'he portat amb vós fidelment i amb tota sinceritat, i he fet sempre el bé, tal com vós voleu.» Podries fer aquesta pregària, ara? Senyor, només en tu reposa la meva ànima.

19 juliol 2008 Dissabte XV Mi 2, 1-5

A qui no li agrada de ser socialment conegut i amb èxit? Recorda, però, el que diu Miquees: «Ai d'aquells que, del llit estant, planegen de fer mal, i ho compleixen així que es fa clar, perquè el seu déu són les seves mans.» Fas el que vols, com ho vols, i quan ho vols? Vigila que l'obra de les teves mans no substitueixi Déu; sense adonar-te'n series idòlatra. Senyor, no vull fer la meva voluntat, sinó la teva.

20 juliol 2008 Diumenge XVI Sa 12, 13.16-19

A vegades se'ns fa difícil respondre algunes qüestions per l'inabastable de la pregunta, per exemple: qui és Déu? Però si ens preguntem com actua Déu envers nosaltres, podem agafar el text d'avui: «Heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu ocasió de penedir-se.» Tu també actues semblantment com ho fa Déu?

Senyor, quan em miris, recorda't que ets compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor, mireu-me, apiadeu-vos de mi.

21 juliol 2008 Dilluns XVI Mi 6, 1-4.6-8

Com a Israel, nosaltres no podem perdre de vista que hi haurà un temps que se'ns demanarà comptes del que hem fet. El profeta Miquees avui ho expressa així: «Posa't dret i crida les muntanyes a judici... Poble meu, què t'he fet? ¿En què t'he molestat? Respon-me». Tenim resposta? Perquè «Ja t'han dit, home, on es troba el bé, què espera de tu el Senyor; espera que siguis just en l'obrar, que estimis la bondat i siguis humil amb el teu Déu». ¿Quins són els fruits de les teves mans i del teu cor?

Senyor, jo sé que l'home que viu honradament veurà la salvació de Déu, que sigui coherent amb el que sé.

22 juliol 2008 Dimarts Sta. Maria Magdalena Ct 3, 1-4

Com diu el Càntic dels Càntics, com va fer Maria Magdalena, també ho pots dir tu: «He trobat aquell que estimo amb tota l'ànima, l'he agafat i no el vull deixar.» Aquest que estimes, qui és?

Senyor, que sàpiga respondre amb amor al teu amor.

23 juliol 2008 Dimecres XVI Jn 1, 1.4-10

El relat d'avui ens presenta la vocació de Jeremies. Ell era conscient de la seva immaduresa, per això diu: «Ah, Senyor, Déu meu, no sé parlar: encara sóc un noi». Però Déu replica: «No diguis que ets un noi... No els tinguis por: jo et faré costat». A vegades ens sentim ben poca cosa, incapaces de saber respondre adequadament; potser no tenim prou present que el Senyor és al nostre costat; i el que convenç més no és la capacitat de dir un bell discurs, sinó el convenciment amb què es diuen les coses de Déu; això només és possible si tens present que és al teu costat.

Senyor, no t'apartis de mi.

24 juliol 2008 Dijous XVI Jn 2, 1-3.7-8.12-13

Jeremies expressa els sentiments que produeix, d'una manera poètica, el desamor del poble creient, i recorda que el comportament de Déu és semblant al d'una persona que fa tot el millor per la seva estimada. I acaba dient: «El meu poble ha comès un doble mal: M'ha abandonat a mi, font d'aigua viva, i s'ha excavat cisternes en roques esquerdades, que no tenen l'aigua». Si aquesta imatge de l'aigua l'associem al desert on la manca d'aigua fa impossible la supervivència, entendrem que sense una fidelitat envers Déu la vida de fe es fa impossible. ¿Avui, en què consisteix la font d'aigua vida. I què serien les cisternes esquerdades?

Senyor, desitjo que la meua vida no sigui inútil per a Tu.

25 juliol 2008 Divendres St. Jaume, apòstol Ac 4, 33; 5, 12...

El relat d'avui dels Fets dels Apòstols comença: «En aquells dies el testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar miracles». I acaba: «Més tard el rei Herodes féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan». El martiri dels primers cristians per donar testimoni de la resurrecció ha estat llavor per a molts en la fe. Series capaç d'arribar fins al martiri?

Senyor, en els moments de prova que no us defraudi.

26 juliol 2008 Dissabte XVI Jr 7, 1-11

Jeremies reclama una coherència de vida: no n'hi ha prou d'anar al Temple a complir, sinó que cal que el comportament personal estigui d'acord amb la fe que es professa: és a dir: «... si us feu justícia de debò els uns als altres, si no maltracteu els forasters, els orfes i les viudes... si no seguïu altres déus...» Creus que els qui anem habitualment a l'Església som coherents entre el que diem i el que fem? Per a tu, què significa ser just envers els altres?

Senyor, que tracti amb dignitat i respecte els humils, solidari amb els pobres, acollidor amb els desplaçats, compassiu amb els malalts.

27 juliol 2008 Diumenge XVII 1R 3, 5.7-12

Tots associem la figura de Salomó amb la d'un home extraordinàriament savi, esplèndid, amb una vida exuberantment rica. Però, què va demanar al començament del seu regnat? «Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal.» Quan t'adreces al Senyor per demanar que t'ajudi en les teves responsabilitats, fas servir el criteri de Salomó?

Senyor, doneu-me la gràcia i la saviesa del discerniment.

28 juliol 2008 Dilluns XVII Jr 13, 1-11

El relat d'avui ens explica un gest simbòlic típic dels profetes. Jeremies es compra una faixa nova que el cenyeix bé. Aquesta és abandonada durant un bon temps al riu Eufrat, i quan torna a recollir-la, la faixa ja no serveix de res perquè s'ha podrit. La faixa simbolitzaria la Paraula de Déu que, si s'abandona, ja no serveix per a mantenir-nos fermes. Hi ha alguna pràctica o cosa en la teva vida que abans t'anava bé per a la vida espiritual i l'has abandonada? Per què ho has fet?

Senyor, que sàpiga ser sempre fidel a la teva voluntat.

29 juliol 2008 Dimarts Sts. Marta, Maria i Llätzer Gn 18, 1-10a

La festa d'avui, el que més vol subratllar és la capacitat d'acolliment. El text és ben conegut: quan Abraham acollint uns homes acull Déu mateix. Són molts els detalls que ens aporta la lectura, però l'important és l'actitud: no hi ha presses, i l'acolliment és una festa; es renta els peus dels hostes, es menja amb abundància... però el qui acull també és enriquit pel do de la vida: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.» Avui, quins haurien de ser els elements essencials per poder-ne dir: és un acolliment cristià?

Senyor, que m'has acollit en el teu si, que jo sempre sàpiga imitar-te.

30 juliol 2008 Dimecres XVII Jr 15, 10.16-21

L'experiència que fa Jeremies de la seva acció profètica és que se sent aïllat dels altres: «Sense haver manllevat ni haver prestat a ningú, tothom em maleeix». I més endavant encara diu: «Els vostres missatges d'amenaça m'han fet veure sol...» Hi ha una dita molt coneguda que fa: qui diu les veritats, perd les amistats. ¿Has experimentat per dir, per proclamar les veritats de Déu que t'hagin fet el buit?

Digues dintre teu amb el salmista: «Déu és el meu castell, és el Déu que m'estima».

31 juliol 2008 Dijous XVII Jr 18, 1-6

Jeremies ens conta com el Senyor el fa anar a casa del terrisser perquè entengui millor què vol fer Déu: «Vosaltres, casa d'Israel, sou a les meves mans com l'argila en mans del terrisser». Com et deixes modelar per Déu?

Senyor, modela'm com tu vulguis i que jo estigui sempre al teu servei.